

Prima instanță: Jud. Botanica mun. Chișinău(jud. Gh. Balan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător: Tatiana Vieru
Judecătorii: Galina Stratulat, Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Maslov Galina, prin intermediul avocatului Jigău Radu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maslov Galina împotriva Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Maslov Galina și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 06 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La 02 aprilie 2013, Maslov Galina s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 noiembrie 2011, a încheiat contract cu Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată în incinta Centrului comercial Jambo, conform căruia (pct.1.1.), vânzătorul s-a obligat să îi livreze un set de mobilă- canapea extensibilă Togo cu dormez container, iar reclamanta s-a obligat să achite 2785 euro.

Susține că, setul de mobilă i-a fost livrat cu întârzierea termenului indicat în pct. 1.1 a contractului, fiind transmis conform actului de primire-predare la 23 februarie 2012.

Menționează că, potrivit art. 6 lit. d) al Legii privind protecția consumatorului nr. 105-XV din 13 martie 2003, în calitate de consumator urma să fie informată de vânzător asupra calității bunului achiziționat, or, încălcând prevederile date, vânzătorul nu i-a furnizat informații complete, corecte și precise privind produsele achiziționate.

Vânzătorul a admis în privința reclamantei încălcarea prevederilor art. 24 al legii nominalizate, care stipulează expres „consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor produselor și serviciilor oferite de

către agenții economici astfel, încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate”.

Explică că, dacă la data achiziționării setului de mobilă vânzătorul îi comunica caracteristicile materialelor și elementelor folosite și anume că pernele care sunt elementele mobilierului sunt împlute cu pene, iar aceste pene pot ieși de sub material, lucru care îi poate crea incomodități la utilizarea acestui bun, se refuza să-l procure.

Consideră că, vânzătorul la livrarea produsului a făcut uz de practici de înșelare a art. 13 al legii nominalizate, or potrivit acestei prevederi este recunoscută drept practică de înșelare a consumatorului necomunicarea informațiilor cu referire la eventualele riscuri previzibile, compoziția, rezultatele care se pot obține din utilizare, or aceste informații nu i-au fost explicate la achiziționarea mărfii.

Relevă că, necomunicând despre calitatea mărfii vânzătorul a admis o omisiune care este stipulată în art. 13 alin.(9) „o practică comercială este considerată, de asemenea ca fiind omisiune înșelătoare dacă, în contextul situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele, această practică omite o informație esențială necesară consumatorului”.

Prin acțiunile sale manifestate în necomunicarea informațiilor cu referire la calitatea bunului vânzătorul în cazul dat flagrant a încălcat art. 25 alin.(4) care prevede expres „produsele de folosință îndelungată trebuie însoțite de certificatul de garanție, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, elaborate de către producătorul nemijlocit”.

Potrivit art. 18 alin.(1) din legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003 „remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, deficiențele care nu sunt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult paisprezece zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit prin contract”.

Conform art. 18 alin.(5) al legii „vânzătorul, prestatorul restituie contravaloarea produsului vândut imediat după constatarea imposibilității folosirii acestora dacă deficiența nu este imputabilă consumatorului și dacă consumatorul a refuzat remedierea sau înlocuirea produsului, serviciului”.

Indică reclamanta că, la 22 februarie 2013 a înaintat pretenție cu privire la reclamarea drepturilor de consumator lezate, însă aceasta a fost lăsată fără satisfacere efectivă din partea pârâtului, fapt ce o motivează de a solicita și încasarea prejudiciului moral.

Menționează că, prejudiciul moral este determinat de retrăirea unor emoții negative generate de comportamentul pârâtului la gestionarea prejudiciară a litigiului în cauză și de atitudinea subiectivă și negativă manifestată față de reclamantă în calitate de consumator.

Solicită reclamanta restituirea contravalorii bunului procurat și repararea prejudiciului moral în mărime de 7000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 06 iunie 2016, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată a reclamantei Maslov Galina împotriva Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Maslov Galina și s-a menținut hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 06 iunie 2016.

La 17 ianuarie 2017 Maslov Galina, prin intermediul avocatului Jigău Radu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, cu decizia Curții de Apel nu este de acord și o consideră neîntemeiată invocând prevederile art. 432 Cod de procedură Civilă.

Consideră că, argumentele instanței de apel în ideea respingerii apelului și acțiunii precum că reclamanta nu invocă livrarea necalitativă a produsului ci neinformarea reclamantei despre calitatea și caracteristicile produsului sunt contrare speței, or, potrivit contractului încheiat între reclamanta și Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată, a actului de predare-primire a produsului, reclamantei i-a fost livrat un alt produs decât cel solicitat or, acesta și constituie o încălcare și se încadrează perfect în prevederile art. 18 din Legea privind protecția consumatorilor.

Susține că, articolul menționat stabilește că remedierea gratuită a produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de garanție, deficiențe care nu sunt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

Relevă că din normele precizate rezultă indubitabil faptul că pârâtul urmează să restituie contravaloarea produsului neconform livrat(acesta nu corespunde celui ce a fost comandat), deoarece înlocuirea acestuia nu poate avea loc. Consumatorul nu a dorit procurarea dormitorului cu saltea care să fie umplută cu pene dar salteaua trebuia să fie din poliuretan.

Explică că, din concluziile instanței rezultă că recurenta trebuia să accepte necondiționat produsul livrat de către intimat, chiar dacă acesta nu corespunde celui comandat și achitat.

Menționează că, prin practică neloială se înțelege neinformarea, nedeclararea consumatorului despre caracteristicile reale și veridice a produsului livrat care a dus în consecință la acceptarea unui alt produs decât celui comandat și achitat.

Opinează că, afirmația precum că consumatorul a fost informat despre caracteristicile produsului și anume că salteaua este umplută cu puf de pasăre este în contradicție cu actele prezentate și semnate de părțile contractante la procurarea/primirea mărfii.

Potrivit pct. 1.1 al anexei nr. 1 a contractului nr. 49 din 23 noiembrie 2013 și a actului de primire-predare a mărfii cumpărătorul a cumpărat/primit, iar vânzătorul a vândut/predat canapea cu saltea din poliuretan.

Relatează că, este neîntemeiată afirmația pârâtului precum că reclamanta prin pipăire și-ar fi putut da seama că de fapt pernele șezutului nu sunt împlute cu poliuretan dar cu pene, deoarece consumatorul nu este și nici nu trebuie să fie expert în mobilă la procurarea unui produs, acesta este consultat de către vânzător, care are obligația să fie de bună-credință și să declare corect toate caracteristicile produsului.

Afirmația că la momentul semnării actului de predare-primire a mărfii recurenta nu a formulat obiecții nu poate fi reținut de către instanța de judecată, or neajunsul/neconformitatea produsului vândut era ascunsă.

La momentul transmiterii bunului, primirea-predarea s-a făcut vizual, nici o parte nu a solicitat desamblarea mărfii cu verificarea umpluturii, iar neajunsul mărfii, ieșirea penelor s-a produs mult mai târziu, în timpul utilizării, după care s-a formulat pretenții față de pârât.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 prin noțiunea de viciu(deficiență) ascuns- defect al calității unui produs, serviciu care existând la momentul livrării produsului, prestării serviciului, nu a fost cunoscut de către consumator și nici nu a putut fi depistat prin mijloace obișnuite de control.

Indică că, obiecția intimatului că consumatorul a făcut reclamație depășind termenul de garanție nu este întemeiată, or recurenta a înaintat cerere de remediere la 22 februarie 2013, fapt care se confirmă prin cecul fiscal de la poștă, chitanța poștală și a avizului de recepție care sunt anexate la materialele dosarului.

Actul de predare-primire a mărfii a fost semnat de către părți la 23 februarie 2012, astfel termenul de garanție expirând la 24 februarie 2013.

Afirmă că, în cazul în care consumatorul solicită înlocuirea produsului necorespunzător, vânzătorul este obligat să înlocuiască produsul în termen de 14 zile calendaristice maxim din ziua înaintării reclamației, acest termen poate fi prelungit cu acordul consumatorului și stipulat în contract.

Reclamă că, pârâtul i-a livrat o marfă necorespunzătoare, marfă ce nu corespunde caracteristicilor indicate în pct. 1.1, anexa nr.1 al contractului nr. 49 din 23 noiembrie 2013 și a actului de primire-predare a mărfii din 23 februarie 2012, adică trebuia să fie canapea cu saltea din poliuretan, dar i-a fost livrată saltea cu pene.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de Procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 06 aprilie 2017 intimatul Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 03 mai 2017 a considerat recursul înaintat de

Maslov Galina, prin intermediul avocatului Jigău Radu admisibil fără a prejudicia fondul și a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul în limitele invocate pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maslov Galina, prin intermediul avocatului Jigău Radu este depus în termen, întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii înaintate de către Maslov Galina din următoarele motive.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 29 noiembrie 2016 la 19 decembrie 2016 (f.d.182).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către Maslov Galina.

Prin urmare, recursul declarat de Maslov Galina, prin intermediul avocatului Jigău Radu la 27 ianuarie 2017 este depus în termen.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 118 CPC al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 8 alin.(2) lit. a) Cod Civil al RM drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 514 Cod Civil al RM, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 572 alin.(2) Cod Civil obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform prevederilor alin. (1) și (2) art. 679 Cod Civil al RM, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Sunt esențiale clauzele care sunt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Din actele pricinii rezultă că, la 23 noiembrie 2011 Maslov Galina a încheiat un contract cu reprezentantul Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu

Răspundere Limitată, prin care partea pârâtă și-a asumat obligația să livreze reclamantei un set de mobilă- canapea extensibilă Togo cu dormez container, iar reclamanta Maslov Galina s-a obligat să achite suma de 2785 Euro, obligațiune care a fost executată integral de ambele părți la 23 februarie 2012.

În anexa nr. 1 la contractul nr. 49 din 23 noiembrie 2011 au fost specificate caracteristicile bunului procurat de Maslov Galina de la Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată, potrivit căruia setul de mobilă este compus și are următoarele caracteristici:

- Canapea 3 locuri extensibilă+ dormeuz container Sx- 1 buc. Mărimi: L. 307 P. 102/209 11.88 cu saltea 160x192 din poliuretan H.12. Țesătura: Cat. 3 ART. 309 R arles tortora;
- Țesătura la m.1. Cat. 3 Art. 309 R arles tortora 2mt;
- Țesătura la m.1. Cat. 3 Art. 309 T arles vinaccia 3 met;

În timpul utilizării bunului procurat, reclamanta a depistat că produsul nu corespunde caracteristicilor declarate de vânzător și s-a adresat cu o reclamație către Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată, în scopul restituirii contravalorii produsului achiziționat-canapelei.

La 01 martie 2013, Societatea Comercială „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată a răspuns reclamantei, indicând refuzul satisfacerii cererii.

Astfel, reieșind din cele menționate instanța de recurs reține că în conformitate cu prevederile art. 9 lit. a), e), f), și i) din Legea nr. 105-XV din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, vânzătorul este obligat, să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt inofensive și corespund cerințelor prescrise sau declarate; să asigure respectarea condițiilor tehnice stabilite de producător pentru produs, să înmâneze bon de casă sau un alt document, care confirmă faptul cumpărării produsului, conform unui regulament aprobat de Guvern, precum și să răspundă pentru prejudiciul cauzat de produsul necorespunzător, pe toată durata de funcționare sau a termenului de valabilitate stabilite, cu condiția respectării de către consumator a regulilor de transport, depozitare, păstrare, utilizare și consum.

În conformitate art. 5 lit. c) din Legea cu privire la protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, orice consumator are dreptul la remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

În același timp, potrivit art. 18¹ alin.(1) din Legea cu privire la protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003 remedierea gratuită a deficiențelor apărute care nu sunt imputabile consumatorului, înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii se aplică la constatarea deficiențelor în timpul prestării sau recepționării serviciului ori în cadrul termenului de garanție și se face necondiționat de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

Potrivit alin.(2) art. 18⁵ din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 dacă vânzătorul, prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art.18¹

alin.(1), ei sunt obligați să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamației de către consumator. În caz contrar, ei sunt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la art.18¹ alin.(1) conform opțiunii consumatorului.

În cazul unor vicii ascunse, apărute după expirarea termenului de garanție, termenul stabilit la alin. (1) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legislația.

Conform art.1 al legii menționate prin viciu (deficiență) se înțelege defect al unui produs, serviciu, care le face necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate și care se manifestă și poate fi constatat numai în timpul utilizării și/sau păstrării aceluși produs, serviciu.

Potrivit art. 18¹ alin.(2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 prestatorul asigură toate operațiunile și suportă toate cheltuielile necesare pentru remedierea deficiențelor constatate la serviciile prestate, înlocuirea produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora, sau pentru restituirea contravalorii serviciilor necorespunzătoare în cadrul termenului de garanție.

Reieșind din normele enunțate, este cert faptul că producătorul (vânzătorul) este obligat să restituie contravaloarea produsului în caz de constatarea deficiențelor la produs sau stabilirea faptului de necorespunzare a acestuia.

Or, reclamanta a demonstrat prin probe pertinente, necorespunzerea produsului procurat de ea cu cel declarat de vânzător în actele anexate la produs și prezentate cumpărătorului.

Totodată, cu referire la cerința recurentei privind încasarea prejudiciului moral, Colegiul reține că, potrivit art.14 alin.(1) Cod Civil al RM, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Conform art.1422 alin.(1) Cod Civil al RM, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Conform art.1423 alin.(1) Cod Civil al RM, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Conform art.5 al Legii nr.105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorului, orice consumator are dreptul la remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea

contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

Totodată, potrivit art.15 alin.(4) al Legii nr.105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorului, prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească.

În contextul celor indicate, având în vedere că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit că intimatul neîntemeiat a refuzat restituirea sumei bunului, Colegiul conchide că acesta urmează a-i compensa ultimului prejudiciul moral cauzat.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, Colegiul consideră necesar a lua în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice recurente, cât și datele obiective care certifică acest fapt, cum ar fi, importanța vitală a drepturilor lezate, nivelul suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice.

Or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

În consecința celor relatate și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate recurente, instanța de recurs apreciază că în cauză sunt motive de a micșora cuantumul prejudiciului moral solicitat de recurentă și urmează a fi încasat în beneficiul Galinei Maslov până la 500 lei, sumă care, în opinia instanței de recurs, poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, la caz recurente Maslov Galina.

În contextul circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că instanța de fond, fără a da o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentat în argumentarea pretențiilor înaintate și cu aplicarea eronată a normelor de drept material a ajuns la concluzia respingerii acțiunii.

Totodată, instanța de recurs apreciază critic poziția intimatului precum că reclamanta a omis cu două zile termenul de adresare a reclamației, deoarece Maslov Galina a primit setul de mobila la 23 februarie 2013, iar reclamația a fost depusă în conformitate cu art. art. 6, 9, 14, 18 și 31 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2001 la 22 februarie 2013, fapt confirmat prin avizul poștal(f.d.10).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite, însă normele de drept material au fost aplicate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre prin care a admite acțiunea Galinei Maslov împotriva Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului și repararea prejudiciului moral.

În conformitate cu art. 444, art. 445 alin.(1) lit. b) CPC, art.445 alin.(3), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Maslov Galina, prin intermediul avocatului Jigău Radu.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 06 iunie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Maslov Galina împotriva Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului și repararea prejudiciului moral și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial acțiunea înaintată de către Maslov Galina.

Se încasează din contul Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Galinei Maslov, contravaloarea produsului procurat Canapea 3 locuri extensibilă +Dormeuz container în mărime de 2785(două mii șapte sute optzeci și cinci) Euro convertiți în valută națională la momentul executării deciziei.

Se încasează din contul Societății Comerciale „San-Marco Grup” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Galinei Maslov prejudiciu moral în mărime de 500 (cinci sute) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu